

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

M. Corn. Cethegus. Capvt XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Eadem ex Græco expressa.

Antea quidem cæcitatem meam molestè ferebam, nunc autem doleo ad hoc oculorum incommodum non accessisse surditatem. Neque enim consiliorum, sententiarumque ignauiam, atque turpitudinem audirem, quibus Pop. Romani gloria breui est interitura. Vbi vester ille omnium quotquot sunt mortalium aures peruagatus sermo? Quo iactabatis, illum Alexandrum Magnum si in Italiam venisset, cum & vos ætatis flore, & vestri parentes consiliorum vigore florent, inuictum (vt prædicabatur) hand quaquam futurum, sed aut fuga, aut certe, quod grauius est, cruore vestri imperij nomen sanciturum fuisse. Phalerata (vt apparet) verba fuere, inania veritatis, plenissima iactationis. Chaonas quippe, & Molossos perpetuam Macedonum prædam timetis, Pyrrhum exhorrescitis, qui vnum aliquem ex istis Alexandri satellitibus semper affectatus, nunc non tam Græcis suppetias ferēs, quam ipse domesticos hostes fugiens, circa Italiam diffusus vagatur. Scilicet isto vobis copiarum robore pollicetur orbis imperium, quibus particulam Macedoniae seruare non valuit.

Nolite existi mare hominem, si semel placueritis a vobis recessurum, quin potius hac lenitate innumeros alios estis excitaturi, qui vobis tanquam mortalium contemptissimis insultent, cum præsertim Pyrrhus non modo post tot illatas iniurias impune abeat, sed etiam mercedem à P. R. ferat, quod vos Tarentinorum, & Samnitium fecerit ludibrium.

His addit Cicero C. Fabrium, qui est ad Pyrrhū de captiuis recuperandis missus Orator. Titum Coruncanum, quod ex Pontificum commentarijs longè ingenio valuisse videtur M. Curium, quod is Tribunus plebis interrege Appio Claud. Cæco diserto homine, comitia contra leges habente, cum de plebe consulem non accipiebat, Patres ante autores fieri coegerit: quod fuerit permagnum, nondum lege Menia lata. Licet aliquid de Marci Poplij ingenio suspicari, cui cum Coss. esset, eodemque tempore sacrificium publicum cum lana faceret, quod erat flamen Carmentalis, plebis contra Patres concitatione, & seditione nuntiata, vt erat lana amictus, ita venit in concionem, seditionemque, tum autoritate, tum oratione sedauit.

M. Corn. Cethegus.

CAPVT XLII.

M Cornelius Cethegus amplissimis honoribus functus, vt qui adolescens pontifex factus est, & Consulatum gessit bello Punico II. anno ab vrbe condita D C. cum P. Scæpronio Tuditano eloquentiæ laudibus floruit, de quo notissimi versus Ennij.

*Additur orator Cornelius suauiloquenti**Ore Cethegus Veturio collega Philoni**Filius, is dictus alijs popularibus olim**Qui cum vivebant homines, atq; aui agitabant. Flos delibatus populi, suadaque medulla.*

Vbi Cicero cum animaduertit dici oratorē, & suauiloquentem, quod suis temporibus in plerisque, non tam fuisse assentit, cui larrare potius, quam loqui videbantur. Nec satis vt hominis decus ingenium, sic ingenij ipsius lumen eloquentia, qua virum excellentem præclare, tum illi homines florem populi esse dixerunt: & quam Deam in Periculis labris (scripsit Eupolis) sessitauisse, huius medullam Ennius Cethegum oratorem esse dixit.

M. Cato Senior.

CAPVT XLIII.

Quem virum ex Cicrone Dij boni:mittociuem, aut senatorem, aut Imperatorem: oratorem enim hoc loco querimus. Quis illo grauior in laudando: acerbior in vituperando? in sententijs arguior: in docendo, edisserendoque subtilior? Referte sunt eius orationes amplius centum, & quinquaginta, & verbis & rebus illustribus. Licet ex ijs eligant ea, que notatione, & laude digna sunt. omnes oratorij virtutes in eis reperientur. Iam a vero origines eius, quem florem, aut quod lumen eloquentiæ non habet? Amatores huic defunt, sicuti multis iam antè sæculis, & Philisto Syracusio, & ipsi Thucididi. Antiquior quidem est eius sermo, & quædam horridiora verba habet, ita enim tum loquebantur. Id muta, quid tum ille non potuit, & adde numeros, & aptior sit oratio: ipsa verba compone, & quasi coagmenta, quod ne Græci quidem veteres factitauerunt, iam neminem antepones Catoni. b Ornari oratione Græci putant, si verborum immutationibus vtantur; quos appellant *ρῥῶρος* & sententiarum.